

og saa nærmest i den Retning. Det har for mig større Betydning end de Understrifter, som tilvejebringes ved Agitation fra forskjellige Sider. Af de Grunde mener jeg, at det er for Landboernes egen Interesses Skyld rigtigt, at høre til Esbjerg, og skulle vi dele mellem de to Byer efter Næringsinteresser, bør Esbjerg med lige saa fuld Ret bestryttes som Varde. For Resten tror jeg ikke, det kvytter mange til nogen af Byerne at have Herredsfogden boende der, for det er de færreste, der ret ofte om Aaret komme til Herredskontoret. De fleste komme til Byen for at gøre Forretninger, og da gælder det for Landboerne om, at de, medens de ere i Byen, kunne afgøre, hvad de have at gøre paa Herredskontoret. Vi maa derfor se mere paa Landboernes Interesser end paa Købstædernes, og det er en Væmpelse for Landboerne, naar de komme i Forretninger til Byen, at de da ogsaa samtidig kunne afgøre, hvad de muligt kunne have at gøre paa Herredskontoret. Derfor anbefaler jeg, at Ministeriets Forslag bliver vedtaget her usforandret, naar vi skulle have tre Herreder i Stedet for to.

Styr: Jeg kan aldeles ikke være enig med min ærede Kollega for 11te Kres (P. K. Petersen). Først maa jeg tillade mig at sige, at naar Videnstaberne i de to gode Byer Varde og Esbjerg ere komne saa stærkt i Bevægelse i Anledning af denne Sag, saa forekommer det mig nok en lille Smule umptiveret. Jeg kunde være tilbøjelig til at betegne det som en Storm i et Glas Vand. Det er det eneste Punkt, hvori jeg er enig med min ærede Kollega, at i og for sig, tror jeg ikke, at Sagen har saa overmaade stor Betydning for nogen af disse Byer. I en Samtale, som jeg — i forrige Samling, tror jeg det var — havde med den højtærede Justitsminister om denne Sag, udtalte han til mig, at han havde ladet undersøge, hvor ofte det kunde antages, at Beboerne i en saadan Jurisdiktion havde Grundene paa vedkommende Byfogedkontor. Og Resultatet af Undersøgelsen var blevet det, at man kunde regne, at hver Beboer kommer der en Gang hvert tredje Aar — jeg tror nok, det forholdt sig saaledes, den højtærede Justitsminister vil kunne rette mig, hvis jeg siger fejl. Men naar Sagen forholder sig saaledes, tror jeg nok, man kan sige, at i og for sig har det ikke stor Interesse for en Købstads eller Handelsplads' Næringsinteresser, hvor stor dens Jurisdiktion bliver, fordi man en Gang hvert tredje Aar skal køre til Byen for at komme til Herredskontoret. Derfor flytter man virkelig ikke Handelsforbindelserne hen til

denne By. Men nogen Betydning har det alligevel, særlig i Forbindelse med andre Omstændigheder. Og skal man saa først se hen til Spørgsmaalet om Næringsinteresser for disse to Byer, saa mener jeg dog, at man ikke maa glemme, hvordan det historiske Forhold er. Det historiske Forhold er dette, at hele Esbjergs Opland hørte til Varde; men saa anlagde Staten en Havn i Esbjerg, og da voksede der en By op, som naturligvis tog en Del af Bardes Opland. Men det forekommer mig dog, at særlig en Forsamling som denne, af hvilken det store Flertal følger konservative Interesser, vil være tilbøjelig til at sige, at der ikke er Odfordring for Statsstyrelsen til ved kunstige Midler at bidrage til at drage yderligere af Bardes Opland til Esbjerg, end Forholdene med Naturlighed og Nødvendighed medføre. Smidlertid kan jeg der til Dels ogsaa være enig med min ærede Kollega fra 11te Kres, at det er ikke det eneste Hensyn, man skal tage — noget Hensyn skal man tage til det, men det er ikke det eneste Hensyn, Hensynet til Købstædernes Næringsinteresser. Man skal vel ogsaa tage Hensyn og fortrinnsvis Hensyn til Landboernes Interesser; men der maa jeg rigtignok beklage, at Amtsraadet i Ribe Amt, til hvilket det ærede Medlem hører, ikke i sin oprindelige Indstilling har ment, at man skulde tage saadant Hensyn til Beboernes Interesser. Vi have blandt de Dokumenter, som vi have faaet sendt, ogsaa Amtsraadets Indstilling. Der havde Amtsraadet foreslaaet, at Alslev og Høstrup Sogne ogsaa skulde henlægges til Esbjerg, skønt jeg tør sige, at man vanfselig vil finde nogen Beboer i disse Sogne, som ønsker at komme til Esbjerg. Det vil det ærede Medlem erkende, som selv er Gjendomsbesidder i disse Sogne. Det betænkte Amtsraadet sig ikke paa. Nu skal det derimod saa stærkt betones, at man ikke maa flytte de fire Sogne til Varde imod deres Vilje. Ja, der vil jeg sige, at hvis det virkelig er imod disse Sognebeboeres Vilje at blive ved Varde, saa skal man tage Hensyn dertil; men jeg kan ikke se, det kan siges med nogen som helst Sandhed. Naar jeg ser paa disse officielle Aktstykker, som foreligge, er Forholdet det, at der oprindeligt foreligger fra 1889 Erklæringer fra Sogneraadene i disse Sogne, som gaa ud paa, at Sogneraadene udtale det som ønskeligt, at disse Sogne saa Tingsted i Esbjerg. Derefter foreligger der en Række Adresser med talrige Understrifter fra disse Sogne, hvori de udtale Ønsket om at beholde deres Tingsted i Varde. Saa foreligger der atter efter fornyet Agitation Understrifter fra 302 Statteydere i disse Sogne,